

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/584/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206276
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206276.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 36 862 711 proti odporcovi O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom v W. D. S., X.. G.. D.. XXX - X. XX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia právna pomoc spotrebiteľom, IČO 42 247 268, so sídlom v Košiciach, Sofijská ul. č. 13, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštova ul. č. 2, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.mája 2013 č.k. 13C/175/2013-48 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 58,42 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil, že odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení č. 1350356, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve (dodatku o pripojení). Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu navrhovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta / koncové zariadenie vypojené z prevádzky. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č. 7902509016 splatnú 05.04.2009 v sume 248,95 Eur, ktorá spočívala vo vyčíslennej zmluvnej pokute. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo 16.12.2011 postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi navrhovateľovi. Vec bola posúdená ako občianskoprávny vzťah a súd aplikoval na vec ustanovenia § 43 ods. 1, ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z., § 2 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, ods. 4, §54 ods.1 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že navrhovateľ ako právny nástupca spoločnosti Slovak

Telekom, a.s. sa v tomto konaní domáha voči odporcovi zaplata sumy vo výške 248,95 Eur s príslušenstvom, ktorá suma bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dojednaná ako zmluvná pokuta. Bolo preukázané, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete v súlade so Všeobecnými zmluvnými podmienkami. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi program služieb RELAX 200; z dodatku k zmluve o pripojení vyplýva záväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi mobilný telefón značky Sony Ericsson W300i. V dodatku je uvedená doba viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 7.500,- Sk / 248,95 Eur. Dodatok k zmluve o pripojení v článku 4 obsahoval ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty, podľa ktorého v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu ako Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany právneho predchodcu navrhovateľa ako Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 Dodatku (vo výške 7.500,- Sk / 248,95 Eur. V prípade žiadosti odporcu ako Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 4 tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku. Súd konštatoval, že predmetná zmluva o pripojení v spojení s dodatkom má charakter formuláru, ktorého znenie odporca nemohol ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, nakoľko z úradnej činnosti súdu je známe, že právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom obdobných štandardných formulárových zmlúv. Ustanovenie § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 01.03.2010 zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Toto ustanovenie je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a táto v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom EÚ zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd mal preukázané, že tieto zmluvné podmienky (zhodného obsahu Dodatku zmluvy o pripojení spoločnosti T-Mobile), na základe ktorých si uplatňuje navrhovateľ svoj nárok už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012. Takáto zmluvná podmienka je teda neplatná a jej ďalším používaním a uplatňovaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu, pričom zdôraznil, že navrhovateľ ani nepreukázal, že by odporca svoje povinnosti zo zmluvy o pripojení a jej dodatkov porušil, čím malo dôjsť k vzniku nároku navrhovateľa na zaplata zmluvnej pokuty. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v konaní nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 58,42 Eur, spočívajúcich z odmeny za dva úkony právnej služby a to: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - odpor proti platobnému rozkazu vo výške 2x po 21,58 Eur + režijný paušál 2x 7,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa. Takéto združenie má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavné zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy ktoré vznikli, sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa

spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 17Co/91/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevzniesol žiadny prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy majú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdom. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000,- Eur. Ďalej poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, čo vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva, preto súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti výroku o trovách prvostupňového konania ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou združujúcou sedemnást' advokátov a ďalších dvadsaťštyri právnikov, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia, keď aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval navrhovateľ, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľa použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Poukázal ďalej na to, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom konania, a preto má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu, pričom právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka ako spotrebiteľského združenia advokátom, deklaruje rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C279/2009.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa v zmysle § 142 O.s.p. spravuje zásadou úspechu vo veci.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplattenia čiastky 248,95 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, pretože súd prvého stupňa považoval zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ktorá bola už inými súdmi vyhlásená za neplatnú, pričom jej ďalším používaním a uplatňovaním navrhovateľ vytvára právny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keďže návrh navrhovateľa bol zamietnutý, má odporca, ktorý má vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporcu mal rovnako ako odporca v konaní úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. taktiež voči neúspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 58,42 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval

za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, kvalifikovane vzniesol námietku neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, a preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 58,42 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za jeden úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 14.07.2013 plus režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .